

Koraalisoinnutuksista

Ensimmäinen ajatus näiden koraalisoinnutusten tekemiseen syntyi 1980-luvun lopulla, kun sävelsin musiikin Veikko Sinisalon ”Rauhan aika” -nimiseen monodraamaan. Se sisälsi pelkästään Raamatun tekstejä ja siihen tarvittiin muun musiikin lisäksi kaksi koraalia (numerot 90 ja 586). Huomasin, että koraalien soinnutus on tiukassa traditionaalisuudessaan samalla tavalla luovaa toimintaa kuin ikonimaalaus: tekeminen perustuu tiettyihin perittyihin ja vakiintuneisiin lainalaisuuksiin, joita ei sovi rikkoa, mutta samalla sääntöjen sisällä on lähes lukematon mahdollisuuksien kirjo.

Olin sointuanalyysiä opettaessani käyttänyt J.S. Bachin tunnettua koraalisoinnutusten kokoelmaa esimerkkinä siitä, kuinka melodia voidaan tarjota rikkaassa ympäristössä, kun sointuvirtailun perustana on sopraanon ja basson välinen kontrapunktinen duetto. Kun nämä kaksi, sopraano ja basso, saavat seurakseen väliään, musiikista tulee ikään kuin Pyhän Kolminaisuuden taiteellinen heijastus. Tällainen soinnutus vaatii ympärilleen pyhää rauhaa ja arvokkuutta, mitä tuskin saavutetaan nykyisellä hölkkätahtisella virrenveisuulla.

Tein soinnutuksiani parhaimmillaan muutaman koraalin päivävauhdilla. Kun olin alkuun päässyt, päätin soinnuttaa koko virsikirjan. Käytin kokoelmaa jonkin verran opetustyössä, kunnes se kauan sitten unohtui nykyaikaiseen digitaaliseen pöytälaatikkoon eli tietokoneeni muistiin. Nyt, elämäni viimeisen kvartaalin aikana, olen kuitenkin alkanut ajatella, että joku Suomen kirkon lahjakas ja soittotaitoinen kanttori voisi ehkä näistäkin soinnutuksista löytää lohtua sielulleen ja hedelmällisen vaihtoehdon rutiineilleen. Niinpä siis tarjoan ne kaikkien halukkaiden käyttöön pro bono, Jumalan kunniaksi ja kristikansan iloksi.

Tampereella Pyhän Stefanoksen, ensimmäisen marttyyrin juhlapyhänä

A.D. MMXII

Sakari Vainikka